

ЕМОЦІЙНО-ЕКСПРЕСИВНА ФУНКЦІЯ ПІСЕННОГО ДИСКУРСУ

Пісенний дискурс є особливим видом комунікації, у якому вербальні та невербальні засоби взаємодіють для вираження емоційного стану мовця та впливу на аудиторію. Дослідження емоційно-експресивної функції пісенного дискурсу дозволяє розкрити механізми створення та сприйняття емоцій у піснях. Пісня, як культурний феномен, поєднує в собі текстову та музичну складові, кожна з яких відіграє важливу роль у формуванні емоційного сприйняття.

Емоційно-експресивна функція пісенного дискурсу розглядається у контексті лінгвістики та музикознавства. Вивчення емоцій у мові та музиці здійснювали такі науковці, як Р. Якобсон, зокрема він зазначив, що емоційність мовлення є ключовим елементом експресивної комунікації [2].

Музичний супровід у пісенному дискурсі підсилює експресію, що підтверджується дослідженнями, які наголошують на психологічному впливі ритму та мелодики на емоційний стан слухачів [1].

Вербальні засоби вираження емоційності у пісенному дискурсі охоплюють використання емотивної лексики, метафор, епітетів, повторів та риторичних питань як засобів підсилення експресії. Аналіз текстів популярних пісень свідчить про активне застосування стилістичних фігур, таких як анафора, паралелізм та алітерація, які сприяють посиленню емоційного ефекту пісенного тексту.

Невербальні засоби експресії у пісенному дискурсі включають інтонацію, тембр голосу, ритмічну організацію, темп і мелодіку як чинники емоційного впливу. Дослідження психологів підтверджують, що невербальні сигнали є ключовими в передачі емоцій. Українські дослідники вказують на важливість просодичних засобів у створенні експресивного мовлення. Значну роль відіграють паузи та акцентуація у створенні драматичного ефекту в пісенному виконанні.

Жанрові особливості реалізації емоційно-експресивної функції виявляються у різних формах. Ліричні та баладні композиції характеризуються глибокою емоційністю, м'якою інтонацією та мелодійністю. Рок-музика та протестні пісні відзначаються використанням динамічних ритмів, експресивного вокалу для вираження соціального протесту. Народні пісні мають колективний характер виконання, що є засобом передавання спільних емоційних переживань.

Пісенний дискурс виконує потужну емоційно-експресивну функцію завдяки взаємодії мовних та музичних елементів. Аналіз засвідчує, що поєднання вербальних і невербальних засобів сприяє формуванню глибокого емоційного впливу на слухачів, що підтверджується дослідженнями у галузях лінгвістики, музикознавства та психології.

Пісня є універсальним засобом вираження емоцій, що знаходить своє відображення у різних жанрах та стилях музичної культури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Психологічні особливості впливу музики на емоційний стан – роль ритму і мелодії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://fact-news.com.ua/psixologichni-osoblivosti-vplivu-muziki-na-emotsijnij-stand-vazhlivist-ritmu-i-melodii/>

2. Якобсон Р. Лінгвістика і поетика [Текст] / Р. Якобсон // Style in Language / ред. Т. Себеок. – Cambridge, MA : MIT Press, 1960. – С. 350–377.